

I § 25 blev sidste Stk. tilføjet i Landstinget.

Samtidig udtoges af Lovforslaget en Paragraf (i Slutningen af Kap. 6 efter § 27) af følgende Indhold:

»Hvis Arvingen i de i §§ 26 og 27 omhandlede Tilfælde ikke melder sig inden 10 Aar efter Arvefaldet for at modtage Arven, tages den under Skiftebehandling, som om Arvingen var død ved Fristens Udløb.«

Kapitel 7.

Overgangs- og Ophævelsesbestemmelser (§§ 28—33).

Det bestemmes heri bl. a., at Loven, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1946.

Fra Lovens Ikrafttræden ophæves: Kgl. Resolution af 3. Februar 1804, §§ 1—7 i Forordning af 2. April 1817 angaaende, hvorledes der skal forholdes med forladt Arv, Forordning af 11. September 1839 angaaende Behandling af en bortebleven Persons Formue, Retsplejelovens § 456, midlertidig Lov Nr. 264 af 21. Maj 1940 om borteblevne Personer fra krigsforliste Skibe og § 2 i Lov Nr. 424 af 14. September 1945 angaaende Forlængelse af visse Forældelsesfrister.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Landstinget* mødte det Tilslutning fra Ordførerne, som dog ønskede forskellige Enkeltheder overvejet i et Udvalg.

Resultatet af Udvalgsbehandlingen blev i alt 11, til Dels dog kun redaktionelle, Ændringsforslag, der alle var stillet af Justitsministeren og tiltraadt af hele Udvalget. I Betænkningen oplyses, at man havde drøftet Spørgsmaalet om at fremsætte Ændringsforslag til § 23 (angaaende det Tilfælde, hvor den borteblevne vender tilbage igen, og Ægtefællen i Mellemtiden har giftet sig paa ny), saaledes at der blev bragt Overensstemmelse med det af Kommissionen fremsatte Forslag, men Justitsministeren kunde ikke tiltræde Kommissionsforslaget og fremsendte til Begrundelse for sit Standpunkt en Skrivelse af 15. Maj 1946. Udvalget frafaldt derefter Ønsket om at stille Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Jensen Christensen) havde næret Betænelighed ved, at Lovforslaget i Forhold til den gældende Lov indfører forkortede Frister, inden hvilke den borteblevne skal melde sig, navnlig i § 6, sidste Stk.; men da Justitsministeren og de øvrige Udvalgsmedlemmer ikke havde disse Betæneligheder, gav Mindretallet Afkald paa at stille Ændringsforslag, ogsaa fordi de til §§ 6 og 28 stillede Ændringsforslag i alt Fald i nogen Grad formindsker Faren ved de forkortede Frister.